27. தவம்

261. *உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை*
அற்றே தவத்திற் குரு

'தவத்தின்' குணம் என்னவெனில்
'தன்' துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொள்வது மட்டுமல்ல
தன் போன்ற பிற உயிர்களுக்கும்
தக்கதொரு துன்பத்தைச் செய்யாது இருத்தலே !

262. *தவமுந் தவமுடையார்க் காகும் அவமதனை*
அஃதிலார் மேற்கொள் வது

"தவம்" மனத் திடமும் ஈடுபாடும்
தன்னகத்தே கொண்டவர்க்கே உறுதியாகும் !
தகுதிகள் தக்கபடி இல்லையெனில்
தவத்தை மேற்கொள்வது வீணே !

263. *துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்*
மற்றை யவர்கள் தவம்

துறவறம் மேற் கொண்டவர்களுக்குத்
துணை நிற்க வேண்டி
இல்லறம் மேற் கொண்டவர்கள்
இனிய தவத்தை மறந்தனரோ ?

264. *ஒன்னார்த் தெறலும் உவந்தாரை யாக்கலும்*
எண்ணின் தவத்தான் வரும்

எண்ணிய மாத்திரத்தில்
எதிரிகளை வீழ்த்தவும், நண்பரைக் காக்கவும்
எண்ணத்தில் உறுதியும் கட்டுப்பாடு
என்கின்ற தவமும் இருந்தால் இயலும் !

265. *வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலால் செய்தவம்*
ஈண்டு முயலப் படும்

விரும்பியதை விரும்பியவாறு
வென்றிடுவது தவம் ! ஆகவே
விரைந்து இல்லறத்தாரும்
வியத்தகு தவத்தை முயல வேண்டும் !

266. *தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லார்*
அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு

தவம் மேற்கொண்டவர்கள் மட்டுமே
தம் கருமத்தில் கண்ணாயிருப்பர் !
அப்படித் தவம் மேற்கொள்ளாதார் வீணே
அவதிப் படுவர் ஆசைப்பட்டு !

267. *சுடச்சுடரும் பொன்போல் ஒளிவிடுந் துன்பஞ்*
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு

சுடச் சுடச் துன்பங்கள் வருத்திச்
சுட்டாலும் தவம் மேற் கொள்வோர்
சுட்டிக் காட்டிய குறிக்கோளை நோக்கிச் சென்று
சுடரும் பொன் போல் ஒளி விடுவர் !

268. *தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானை ஏனைய*
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்

‘தன்னுயிர்’ என்கின்ற பற்றும்
‘தான்’ என்கின்ற இறுமாப்பும்
மருந்துக்கும் இல்லாதவர்களை
மண்ணில் உள்ள மற்ற உயிர்களெல்லாம் தொழும் !

269. *கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும் நோற்றலின்*
ஆற்றல் தலைப்பட் டவர்க்கு

தாங்க முடியாத துன்பங்கள் வந்தாலும்
தாங்கிக் கொண்டு – வாழ்க்கையில் குறிக்கோள்
தான் குறி எனத் தவ வலிமையானவர் எமனையும்
தாண்டும் உறுதி படைத்தவர் ஆவார் !

270. *இலர்பல ராகிய காரணம் நோற்பார்*
சிலர்பலர் நோலா தவர்

இல்லாதவர் பலராகவும்
இருப்பவர் சிலராகவும்
இருப்பதற்குக் காரணம் – முயற்சியில்
இருப்பவர் சிலரே ! இல்லாதவர் பலரே !